

نِيمَانُوَيْدِ

آلالان محمدمد

ئيمان نوئل

ئالان محمەد

شهو۱ رابردوو سه‌رمایه‌کی وشک شاری داگیرکردبوو، سه‌رمایه‌ک که وای کردبوو رپووخساری هه‌مووان سوور هه‌لگه‌رپیت و به له‌رزینه‌وه ددانه‌که‌نیان به‌ر یه‌کتری بکه‌وپیٔ، سه‌رمایه‌ک که ته‌نیا نه‌وانه‌ی خاوه‌نی ژووریکی چوار دیوار و سه‌قفیک بوون توانیان خویان له زه‌بری راسته‌قینه‌ی نه‌و سه‌رمایه‌ بپاریزن. هه‌مووان وا به به‌خت نه‌بوون، هه‌مووان خاوه‌نی خانوویه‌ک یان شوینیکی مانه‌وه نه‌بوون تا‌کو تییدا به‌ ئارامی به‌میننه‌وه و نه‌و سه‌رما کوشنده‌یه به‌رپکه‌ن، نه‌خیر، هه‌مووان به‌ختیان نه‌بوو. له یه‌کیک له شه‌قامه‌ خاپووره‌کانی شار که تییدا چه‌ندین که‌سی هه‌ژار له‌سه‌ر شوسته‌کان ده‌خه‌وتن، نه‌وا به‌یانیه‌ک یه‌کیک به‌ ناوی ئیمانویل که پیاویکی پیری حه‌فتا سأل بوو له دارشته‌یه‌ک له‌سه‌ر زه‌وییه‌ ر‌ه‌ق و سارده‌که له خه‌و هه‌ستا. که هه‌ستا، نه‌وا هه‌ستی کرد که جه‌سته‌ی به‌ هو‌ی سه‌رماوه ر‌ه‌ق بووه و تووشی هه‌لامه‌تیکی توند بووه. له کاتی‌کدا رپووخساری به‌ زه‌وییه‌ ر‌ه‌ق و سارده‌که‌وه چه‌سپا بوو، نه‌وا ده‌ستی کرد به‌ جوولاندنی ده‌سته‌کانی، دواتریش قاچه‌کانی جوولاند تا‌کو له کو‌تاییدا توانی له‌سه‌ر پارچه کارتونیکی کون بوو دانیشیٔت. بو‌ ماوه‌یه‌ک له شوینی خوی دانیشٔت و سه‌یری به‌رده‌می کرد، سه‌یری نه‌و زبلدانه‌ بچووه‌کی کرد که تییدا خه‌لک پاشماوه‌کانیان فری ده‌دا. به‌ نه‌سته‌م توانی هه‌ستیٔت، به‌لام هه‌ر توانی. که هه‌ستا، نه‌وا کو‌مه‌لیک په‌ری ر‌وژنامه‌ به‌ربوونه‌وه، نه‌وه نه‌و ر‌وژنامه‌ بوون که شه‌وی رابردوو خوی پی داپوشیبوو تا‌کو که‌می‌ک گه‌رمی بکاته‌وه و سه‌رمایه‌که‌ی له‌بیر بباته‌وه.

ھەرچەندە سووديان نەبوو، بەلام کاتيک خۆي پى داپۆشى، ئەوا
 ھەستى بە ئارامىيەكى دەروونى کرد، ئەمەش بۆ ئەو بەس بوو.
 رۆيشتە لاي تەنەكەيەكى خۆلي گەورە كە بە رەنگيكي شين بۆياغ
 كرابوو، ھەر لەو تەنەكەي خۆلانە بوو كە شارەوانى بە سووچەكانى
 شاردا بلاوى كردبوونەو. تەنەكەكە وەكو ئاشكرا بوو پيس بوو،
 چەندىن پەلەي رەش و چلک داپۆشى بوو، وە لە سووچى كۆتايى
 راستى چەند پەلەيەكى خوين بوونيان ھەبوو. زۆرى پى نەچوو كە
 ئيمانويل زانى ئەو خوينە ھى چيە، سەيرى ناوہوى تەنەكەكەي کرد
 و بەچكە پشيلەيەكى تۆپيوى بينى. بى ئەوہى بىزى لى بکاتەو، ئەوا
 بە دەستە رەش و قلىشاوہكانى پشيلەكەي دەرھينا و لە خوارەوہ لە
 لاي تەنەكەكەي دانا. كە ئەمەي ئەنجامدا، ئەوا دەستى کرد بە
 پشكنينى تەنەكەكە بەو ھيوايەي كە بۆ ئەو رۆژە شتيك بدۆزيتەوہ
 تاكو بيخوات. ماوہيەكى زۆر گەرا، بەلام ھيچى نەدۆزيەوہ، ئەمە
 لەسەر دلى زۆر گران. بۆيە ناچار بوو شتيكى تر بکات، شتيك كە بە
 دلى نەبوو. پاش چەند ساتيكي كەم دارشتەكەي جيھيشت و بە
 شەقامە خاپووركراوہكەدا رۆيشت، شەقاميک كە پرى دەيەھا كەسى
 بى مال بوو، شەقاميک كە تييدا زبل و پيسايى لەسەر شۆستەكانى
 فرى درابوون، شەقاميک كە تييدا بازرگانەكانى ماددەي ھۆشبەر
 حەشيش و كرپيستاليان بە موعتادەكانى شار دەفرۆشت.

سەرەپای ئەوەی که خۆی سألەها بوو لەوئ دەژیا، بەلام هەرگیز
سەیری دیمەنی ئەو شوینەنی نەدەکرد، ئەو نازاری دەدا، بۆیە
هەمیشە سەری دادەنواند و بە هەنگاوی خێراوە ئەوئ جێدەهێشت.
دوای ئەوەی که شەقامەکە بڕی، ئەوا بەرەو رێگایەک بەرپکەوت که
بەرەو بازار دەچوو، لە ناوەندی بازارەکە باخچەیهکی گەورە بوونی
هەبوو، ویستی بەرەو ئەوئ بڕوات. که گەیشته ئەوئ، ئەوا لای
نافورەیهکی گەورە وەستا که لەکار کەوتبوو، ئاوی هەلنەدەدا. لەسەر
دیواری بچووکی نافورەکە دانیشیت و دەستی بۆ ئەوانە بردە پێشەوه
که بەویدا دەرۆیشتن. رقی لە سوالکردن بوو، پئی کارئکی ناشیرین و
سووک بوو، بەلام برسێیهتی تینی بۆ هینابوو، بۆیە ناچاربوو عززەتی
خۆی قوت بدات. ماوەی سئ کارئیر لەوئ دانیشیت بی ئەوەی هیچی
دەستکەویت، بۆیە خەریک بوو بڕوات. پئش ئەوەی هەستیت، ئەوا
گەنجیک که چاکەتئکی رەش و کابۆیهکی شینی لەبەردابوو دەرکەوت و
بە زەردەخەنەیهکەوه دینارئکی پئ بەخشئ. ئیمانویئ سەیری
رپووخساری نەکرد، نەیتوانئ، بۆیە تەنیا سەری دانواند و سوپاسی
کرد. دینارئک بۆ کەسئکی ئاسایی نرخیکی وای نەبوو، بەلام بۆ ئەو
زۆر بوو بەوەی که بەو دینارە دەیتوانئ برسێیهتی ئەو رۆژە
نەهئئیت.

که دینارەکە وەرگرت، ئەوا خێرا هەستا و بەرەو دەرەوهی باخچەکە
بەرپکەوت، رۆیشته ناو بازارەکە و لە لەفەخانەیهک نزیک بۆوه.

که له لهفه‌خانه‌که نزیک بۆوه و داوای له‌فه‌یه‌کی کرد، ئەوا خاوه‌نی
له‌فه‌خانه‌که سه‌یری کرد و تیپ‌پراما. بیژ له چاوه‌کانیی‌ه‌وه دیار بوو،
بیژیک که له ئاکامی پانتۆل و کراسه دراوه‌که‌ی (ئیمانویل)ه‌وه
درووست بووبوو، ئەوه‌ی به‌دل نه‌بوو،

دواتر به شیوه‌یه‌کی ناشیرین ئاوری دایه‌وه و پشتی تی‌کرد.

"له‌فه‌مان نییه، لی‌ره برۆ."

ئیمانویل که ئەوه‌ی بیست، ئەوا دیناره‌که‌ی نیشاندا و خستییه ناو
ده‌ستییه‌وه.

"پارم پی‌یه، فه‌رموو!"

پیاوه‌که تورپی دای‌گرت، له‌پر پالی پیوه‌نا و به شیوه‌یه‌کی توند
خستییه سه‌ر زه‌وی، دواتریش دیناره‌که‌ی فریدا و ونی کرد.

"گوتم لی‌ره برۆ!"

به هۆی که‌وتنه‌که پشتی ئازاریکی زۆری پی‌گه‌یشت، به‌لام ئەوه‌ی
به‌راستی به ئازار بوو ئەو مامه‌له‌یه بوو که پیاوه‌که به‌رامبه‌ری نواند.
له کاتی‌کدا که خه‌لک ورده ورده له ده‌وریان کۆده‌بوونه‌وه، ئەوا ئیمانویل
به ئەسته‌م توانی هه‌ستی‌ت و به دوو چاو که خه‌ریک بوو فرمی‌سکیان
پیدا‌بی‌ت له‌وی رۆیشت. تا‌کو شه‌و دا‌هات به‌رده‌وام بوو له رۆیشتن،
نه‌یویست بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ دارشته سارد و تاریکه‌که، وه نه‌شی
ده‌ویست که له شوینی خۆی به‌می‌نیته‌وه، بۆیه هه‌ر به‌رده‌وام بوو له

رۆيشتن تاكو له كۆتايدا به هۆي ماندوويه تي زۆروه له نزيك
 مزگه وتيک به سهر زهويدا كهوت. كه كهوت، ئەوا به شيويه كي خراب
 سهري به سهر زهويدا كهوت. لاي راستي سهرووي چاوي تهقي و
 خوينيكي گه رمي پيدا هات، له هه مان كاتيشدا به ئەسته م دهيتواني
 هه ناسه بدات. نهيتواني هه ستیته وه، توانستي ئەوهي نه بوو، به لام له
 هه مان كاتيشدا نه شي دهويست. تاكه شتيك كه له و كاته دا دهويست
 ئەوه بوو كه ميک پشوو بدات و چاوه كاني داخات، هه ر ئەمه شي
 ئەنجامدا. دواي چه ند ساتيک له ده ركه وتني هه وره كان و باريني
 به فريكي نه رم، ئەوا جه سته ي خۆي شل كرد و به قورسي چاوه كاني
 داخستن، ئەمه كۆتا ساته كاني ژياني ئەو بوو به وه ي كه پاش چه ند
 خووله كيک دلي له كار كه وت و چيتر چاوه كاني نه كردنه وه. به م شيويه
 له سهر زهوييه سارده كه كه به فر ورده ورده دايد ه پۆشي، ئەوا كۆتايي
 به ژياني هات و له نار هه تي ئەم جيهانه رزگاري بوو.